

בש"פ 2974/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2974/18

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ז' באייר התשע"ח (22.4.2018)

בשם המבקשת: עו"ד נגה בן סידי; עו"ד יוני חדד

בשם המשיב: עו"ד יורם שפטל

החלטה

לפניי בקשה שניה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. הרקע הצריך לעניין פורט בהחלטות קודמות שניתנו בעניין מעצרו של המשיב בבית משפט זה (בש"פ 2738/18 פלוני נ' מדינת ישראל (12.4.2018) (להלן: ההחלטה בערר השלישי); בש"פ 437/18 מדינת ישראל נ' פלוני (5.2.2018) (להלן: ההחלטה בבקשה הראשונה להארכת המעצר); בש"פ 35/18 פלוני נ' מדינת ישראל

(23.1.2018); בש"פ 8065/17 פלוגי נ' מדינת ישראל (8.11.2017); בש"פ 7223/17 פלוגי נ' מדינת ישראל (19.9.2017) - ואדרש לדברים אך בתמצית. ביום 24.4.2017 הוגש נגד המשיב כתב אישום שלפיו בין השנים 2015-2017 פנה בזהות מוסוית פעמים רבות לגורמים שונים ברחבי העולם - חברות תעופה, מוסדות ציבור, קניונים, שגרירות ישראל בארצות הברית, סנאטור אמריקני ועוד - ואיים עליהם כי מעשי טרור או רצח עתידיים להתבצע במקום הומה אדם בדרך של פיצוץ מטעני חבלה שהוטמנו מבעוד מועד. בנוסף, הציע המשיב למכירה ברשת האינטרנט סרטוני הדרכה המסבירים כיצד לבצע מעשים מעין אלה. המשיב אף תיווך במכירת סמים מסוכנים ברשת האינטרנט. בכתב האישום יוחסו למשיב, בעיקרם של דברים, עבירות של סחיטה באיומים, פרסום ידיעות כוזבות הגורמות פחד ובהלה, הלבנת הון, חדירה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה אחרת, התחזות כאדם אחר, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, תיווך לסחר בסם מסוכן ופרסום תועבה ובו דמותו של קטין.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 4.5.2017 הורה בית המשפט המחוזי לנוער בתל אביב-יפו (כב' השופט א' הימן) על עריכת תסקיר שירות מבחן לשם מציאת חלופת מעצר ההולמת את נסיבותיו של המשיב, צעיר הלוקה בהפרעה על הרצף האוטיסטי; לאחר שקבע כי אין מחלוקת על כך שקיימות ראיות לכאורה נגד האחרון.

לאחר שקיבל לעיונו תסקירים מטעם שירות המבחן; חוות דעת מטעם הפסיכיאטר המחוזי; וחוות דעת מוועדת אבחון לפי חוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית-תפתחותית), התשכ"ט-1969, הורה בית המשפט (כב' השופט צ' קפאח) על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בית המשפט ציין בהחלטתו כי לא נמצאה חלופת מעצר מתאימה שבכוחה לאיין את מסוכנותו הגבוהה של המשיב ואת החשש שיימלט ממעצר.

3. משלא הסתיים משפטו של המשיב תוך 9 חודשים, נעתר בית משפט זה ביום 5.2.2018 לבקשה להארכת מעצרו ב-90 ימים נוספים (ההחלטה בבקשה הראשונה להארכת המעצר). בהחלטה זו עמד השופט ד' מינץ על אי התאמתן של חלופות המעצר שהציע בא כוח המשיב. בין היתר ציין כי חלופת המעצר בבית הורי המשיב איננה מתאימה בעניינו של המשיב. זאת, נוכח החשש שהוריו לא יוכלו להציב את הגבולות הנדרשים לאיין מסוכנותו הגבוהה, כך שימנעו ממנו גישה למחשב או לאמצעים אלקטרוניים אחרים ואת האפשרות להימלט מהמעצר.

ביום 12.4.2018 ניתנה ההחלטה האחרונה בעניינו של המשיב בבית משפט זה (השופט ד' מינץ בהחלטה בערר השלישי). בהחלטה נדחה ערר שהגיש המבקש לעיון מחדש בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים. בהחלטתו ציין בית המשפט כי לא נמצאה חלופת מעצר שתענה על הקריטריונים הנדרשים בעניינו של המשיב. עם זאת הודגש כי ככל שתימצא חלופה כאמור פתוחה דרכו של המשיב להגיש בקשה מנומקת לעיון חוזר.

4. משפטו של המשיב טרם הסתיים, ועתה מבוקש להאריך את מעצרו ב-90 ימים נוספים. בבקשה צוין כי הצורך בהמשך מעצרו של המשיב נובע ממידת מסוכנותו הגבוהה, הניכרת מהעבירות המיוחסות לו ונסיבות ביצוען. בנוסף טענה המבקשת כי בעניינו של המשיב מתקיימת עילת מעצר מחשש לשיבוש הליכי משפט והימלטות מן הדין, לנוכח ניסיונותיו להימלט ממעצרו. אשר להליך העיקרי, המבקשת ציינה כי אין מחלוקת בין הצדדים ביחס לעובדות כתב האישום, אלא רק בדבר כשירותו של המשיב לעמוד לדין; וכי שמיעת מומחים מטעם ההגנה לעניין זה נקבעה ליום 8.5.2018.

5. בא כוח המשיב מתנגד להארכת המעצר המבוקשת. לטענתו, קיימות ראיות התומכות בטענה שהמשיב אינו כשיר לעמוד לדין בשל מצבו הנפשי. בהתאם לכך, הציע כי ישוחרר המשיב למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני בבית הוריו, בתוך שיוחק ממחשבים על מנת לנטרל את מסוכנותו. גישה זו נתמכת, כך לשיטת בא כוח המשיב, בגישתו של המשפט האנגלי למעצרים של חשודים במצב דומה לזה של המשיב.

6. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, והאזנתי לטיעוני הצדדים לפניי, מצאתי כי יש לקבל את הבקשה. לעניין שחרור המשיב לחלופת מעצר, נקודת המוצא להחלטתי זו היא החלטתו של השופט ד' מינץ בהחלטה בערר השלישי שהגיש המשיב, שניתנה אך לאחרונה. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות, לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ועל תקינות ההליך הפלילי (בש"פ 7234/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (1.10.2017)). במסגרת האיזון האמור יתחשב בית המשפט בין היתר בשיקולים הבאים: מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם; חלופה הזמן מאז מעצרו; קצב ניהול ההליך העיקרי; החשש מפני שיבוש ההליך; והאפשרות להשיג את המעצר בדרך של חלופה מתאימה (בש"פ 7632/15 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (20.11.2014)). לא מצאתי כי מאז החלטתו האמורה של השופט ד' מינץ, השתנתה מסקנת האיזון האמור: מידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב עודנה גבוהה ביותר; החשש מפני שיבוש ההליך נותר בעינו; וטרם נמצאה חלופת מעצר המתאימה לנסיבותיו של המשיב. אי לכך, ולנוכח העובדה שעדות מומחי ההגנה בשאלה היחידה המצויה במחלוקת בין הצדדים קבועה למועד קרוב, באתי למסקנה כי יש לקבל את בקשת המדינה להאריך את מעצרו של המשיב. בשולי הדברים אציין לא ראיתי להוסיף על הערתו של השופט ד' מינץ אשר לפסיקה הזרה שאליה הפנה בא כוחו המלומד של המשיב.

סוף דבר: מעצרו של המשיב מוארך ב-90 ימים החל מיום 24.4.2018 או עד למתן פסק דין בת"פ 37053-04-17 בבית המשפט המחוזי לנוער בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י' באייר התשע"ח (25.4.2018).

ש ו פ ט